2025/781

15.4.2025

RÅDETS BESLUT (Gusp) 2025/781

av den 14 april 2025

till stöd för Siem Reap-Angkor-handlingsplanen för genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionen, särskilt artiklarna 28.1 och 31.1,

med beaktande av förslaget från unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, och

av följande skäl:

(1) I den globala strategin för Europeiska unionens utrikes- och säkerhetspolitik från 2016 identifieras globala utmaningar och hot och man efterlyser en regelbaserad internationell ordning, grundad på effektiv multilateralism och välfungerande internationella institutioner. Stöd för genomförandet av konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (*konventionen*) bidrar till att öka människors säkerhet i enlighet med den globala strategin.

(2) Konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring trädde i kraft den 1 mars 1999. Den utgör det enda internationella instrument som erbjuder en övergripande lösning för att få ett slut på det lidande och de dödsfall som orsakas av antipersonella minor, bland annat genom att förbjuda användning, lagring, produktion, handel och överföring och säkerställa att de förstörs samt genom att säkerställa hjälp till offren.

(3) Den 27 maj 2024 antog rådet slutsatser om EU:s ståndpunkt i fråga om ett skärpt förbud mot antipersonella minor (truppminor) inför den femte konferensen för översyn av konventionen om förbud mot antipersonella minor (truppminor).

(4) Unionen har bidragit till universaliseringen och genomförandet av konventionen genom rådets gemensamma åtgärd 2008/487/Gusp ([1]), rådets beslut 2012/700/Gusp ([2]), rådets beslut (Gusp) 2017/1428 ([3]) (ändrat genom rådets beslut (Gusp) 2020/905 ([4])) och rådets beslut (Gusp) 2021/257 ([5]).

(5) Vid den femte konferensen om översyn av konventionen, som hölls i Siem Reap (Kambodja) 2024, antog konventionsstaterna Siem Reap-Angkor-handlingsplanen 2025–2029. Siem Reap-Angkor-handlingsplanen innehåller en färdplan för konventionsstaternas genomförande och universalisering av konventionen, med utgångspunkt i resultaten av de tidigare handlingsplanerna.

([1]) Rådets gemensamma åtgärd 2008/487/Gusp av den 23 juni 2008 till stöd för universalisering och genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin (EUT L 165, 26.6.2008, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/joint_action/2008/487/oj).

([2]) Rådets beslut 2012/700/Gusp av den 13 november 2012 inom ramen för den europeiska säkerhetsstrategin till stöd för genomförandet av Cartagena-handlingsplanen 2010–2014, som antogs i Cartagena av konventionsstaterna till 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (EUT L 314, 14.11.2012, s. 40, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2012/700/oj).

([3]) Rådets beslut (Gusp) 2017/1428 av den 4 augusti 2017 till stöd för genomförandet av Maputo-handlingsplanen för genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (EUT L 204, 5.8.2017, s. 101, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/1428/oj).

([4]) Rådets beslut (Gusp) 2020/905 av den 29 juni 2020 om ändring av beslut (Gusp) 2017/1428 till stöd för genomförandet av Maputo-handlingsplanen för genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (EUT L 207, 30.6.2020, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/905/oj).

([5]) Rådets beslut (Gusp) 2021/257 av den 18 februari 2021 till stöd för Oslo-handlingsplanen för genomförande av 1997 års konvention om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (EUT L 58, 19.2.2021, s. 41, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2021/257/oj).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Unionen ska ytterligare bidra till genomförandet och universaliseringen av konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (truppminor) samt om deras förstöring (*konventionen*) genom en operativ åtgärd till stöd för Siem Reap-Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

2. Målen för den åtgärd som avses i punkt 1 ska vara att stödja

a) bättre genomförande av artikel 5 i konventionen,

b) bättre genomförande av en rättighetsbaserad strategi för ”hjälp till offer” (artikel 6.3 i konventionen),

c) främjande av och anslutning till konventionen och dess normer,

d) efterlevnad av artikel 3 i konventionen, inbegripet genom främjande av samarbete och hjälp,

e) främjande av genomförandet av nationell lagstiftning enligt artikel 9 i konventionen,

f) synliggörande av unionens och medlemsstaternas engagemang för konventionen.

3. De mål som avses i punkt 2 ska eftersträvas på ett sådant sätt att de stärker konventionens tradition av partnerskap och samarbete mellan stater, icke-statliga organisationer och andra organisationer, inklusive företrädare för mindrabbade samhällen. En inkluderande strategi ska säkerställas i samtliga åtgärder.

4. En detaljerad beskrivning av den åtgärd som avses i punkt 1 återfinns i bilagan till detta beslut.

Artikel 2

1. Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (*den höga representanten*) ska vara ansvarig för genomförandet av detta beslut.

2. Det tekniska genomförandet av den åtgärd som avses i artikel 1 ska anförtros enheten till stöd för genomförandet (ISU), representerad av Internationella centrumet för humanitär minröjning i Genève (GICHD).

3. ISU ska utföra de uppgifter som avses i punkt 2 under den höga representantens ansvar. Den höga representanten ska för detta ändamål ingå nödvändiga överenskommelser med GICHD.

Artikel 3

1. Det finansiella referensbeloppet för genomförandet av den åtgärd som avses i artikel 1 ska vara 2 700 000,00 EUR.

2. De utgifter som ska finansieras med det referensbelopp som fastställs i punkt 1 ska förvaltas i enlighet med de förfaranden och regler som gäller för unionens allmänna budget.

3. Kommissionen ska övervaka att de utgifter som finansieras genom det referensbelopp som avses i punkt 1 förvaltas på korrekt sätt. Kommissionen ska i detta syfte ingå en finansieringsöverenskommelse med GICHD, i vilken det ska fastställas att ISU ska säkerställa att unionens bidrag synliggörs i proportion till dess storlek.

4. Kommissionen ska sträva efter att ingå den finansieringsöverenskommelse som avses i punkt 3 så snart som möjligt efter det att detta beslut har trätt i kraft. Den ska underrätta rådet om eventuella svårigheter i samband med detta och om dagen för ingåendet av finansieringsöverenskommelsen.

5. ISU ska genomföra den åtgärd som anges i artikel 1 i enlighet med beslutet om stärkt finansiell styrning och insyn inom ISU, som fattades vid det fjortonde mötet mellan de stater som är parter i konventionen år 2015. ISU ska, utöver andra rapporter, även tillhandahålla beskrivande kvartalsrapporter, samt en logisk ram och verksamhetsmatris som återges i bilagan.

Artikel 4

1. Den höga representanten ska rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut på grundval av rapporter som regelbundet utarbetas av ISU. Dessa rapporter ska utgöra grunden för rådets utvärdering.

2. Kommissionen ska lämna information om de finansiella aspekterna av genomförandet av detta beslut.

Artikel 5

1. Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

2. Beslutet ska upphöra att gälla 48 månader efter det att den finansieringsöverenskommelse som avses i artikel 3.3 har ingåtts, eller sex månader efter dagen för antagandet om ingen finansieringsöverenskommelse har ingåtts inom den perioden.

Utfärdat i Luxemburg den 14 april 2025.

På rådets vägnar

K. KALLAS

Ordförande

BILAGA

PROJEKTDOKUMENT

Åtgärder till stöd för genomförandet av konventionen om förbud mot antipersonella minor och dess Siem Reap–Angkor-handlingsplan 2025–2029

1. **Mål**

Att bidra till ökad mänsklig säkerhet genom att främja acceptansen för normerna, ökat nationellt egenansvar och genomförandet av konventionen om förbud mot användning, lagring, produktion och överföring av antipersonella minor (*truppminor*) samt om deras förstöring (*konventionen*).

Det EU-stödda projektet skulle stödja konventionsstaternas ansträngningar för att genomföra konventionen och de olika aspekterna av Siem Reap–Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

Det föreslagna projektet skulle bygga på det arbete som utförts inom ramen för rådets beslut (Gusp) 2021/257 – som i sin tur bygger på de framgångar och lärdomar som dragits genom rådets beslut (Gusp) 2017/1428, 2012/700/Gusp och gemensam åtgärd 2008/487/Gusp – samtliga projekt som genomförs av konventionens enhet för stöd till genomförande.

Det föreslagna projektet skulle bidra till att ytterligare genomföra agendan för kvinnor, fred och säkerhet i FN:s säkerhetsråds resolution från 1325.

2. **Projekt**

2.1 ***Utökat genomförande av artikel 5***

2.1.1 *Mål*

Främja större nationellt egenansvar och överenskommelser om skyldigheter enligt artikel 5 och sätt att uppnå dem, bland annat genom att främja samarbete (internationellt, regionalt, triangulärt, syd-syd) enligt artikel 6 och behovet av öppenhet och informationsutbyte enligt artikel 7, inbegripet genom tillämpning av relevant bästa praxis och åtgärder i Siem Reap–Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

2.1.2 *Resultat*

— Vad gäller myndigheter av relevans för artikel 5:

  — Få bättre förståelse för att ta itu med föroreningar från improviserade antipersonella minor inom ramen för konventionen, inbegripet rapportering, riskutbildning och riskminskning avseende minor, kartläggning och minröjning.

  — Förbättra kunskapen om behovet av att säkerställa hållbar kapacitet att hantera ny kontaminering/restkontaminering i god tid före slutförandet.

  — Förbättra lärandet om kontextspecifik riskutbildning,

  — Öka kunskapen om vikten av att utforska hållbar innovativ teknik och metoder för kartläggning och minröjning.

  — Utbildning om/förbättring av genomförandet av bästa praxis och andra relevanta åtgärder i Siem Reap–Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

— Vad gäller myndigheter av relevans för artikel 6:

  — Främja partnerskap för slutförande och/eller inrättande av nationella plattformar för minröjningsåtgärder.

  — Öka samrådet med berörda parter, inbegripet det civila samhället.

  — Förbättra integreringen av jämställdhetsperspektivet och de olika behoven hos mindrabbade samhällen både på nationell nivå och i miljöhänsyn.

  — Öka de stödmottagande samhällenas kapacitet och meningsfulla deltagande.

— Vad gäller myndigheter av relevans för artikel 7:

— Öka insynen genom att i god tid lämna in rapporter av hög kvalitet.

— Förbättra informationsutbytet med berörda parter genom diskussioner inom ramen för nationella och/eller regionala dialoger.

2.1.3 *Mottagare*

— De över 30 stater som är parter i processen för att genomföra skyldigheter enligt artikel 5 ([1]) eller som nyligen har fullgjort eller närmar sig fullgörandet av sådana skyldigheter eller som är utsatta för en ny eller tidigare okänd kontaminering, inbegripet av antipersonella minor av improviserad karaktär.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män vars liv påverkas av förekomsten eller den misstänkta förekomsten av antipersonella minor, inbegripet improviserade minor, i mindrabbade konventionsstater.

2.1.4 *Verksamhet*

Mottagarstater får antingen anmäla intresse eller utses att stå värd för nationell eller regional verksamhet. Oavsett vilket skulle processen dra nytta av bidrag från kommittén för genomförandet av artikel 5. Dialoger skulle organiseras och underlättas gemensamt av enheten för stöd till genomförande och mottagarkonventionsstaten. I den samarbetsanda som har varit en hörnsten i konventionen och projektet kommer berörda stater, internationella och icke-statliga organisationer att rådfrågas och/eller involveras i verksamheten. Detta skulle också gälla när mottagarstaten deltar i en ”koalition” mellan länder eller partnerskap med Europeiska unionen eller medlemsstaterna.

Uppföljningsåtgärder kan vidtas som svar på rekommendationer som följer av dialogerna, kommitténs synpunkter och/eller relevanta beslut av konventionsstaterna (t.ex. om begäran om förlängning).

— Upp till fyra (4) regionala eller nationella dialoger med berörda parter för att ta upp frågor som rör artikel 5/människors säkerhet, inbegripet användningen och de humanitära konsekvenserna av improviserade antipersonella minor eller om kommande tidsfrister för minröjning som kräver stöd eller om att förbättra dialogen med berörda parter.

— Upp till fyra (4) uppföljande stödåtgärder/stödverksamheter.

Uppföljningsåtgärder kan vidtas som svar på rekommendationer som härrör från dialogerna, kommitténs iakttagelser och/eller relevanta beslut av konventionsstaterna, eller för bättre anpassning till normerna om minröjning eller Siem Reap–Angkor-handlingsplanen.

2.2 ***Utökat genomförande av en rättighetsbaserad strategi för ”hjälp till offer” (artikel 6.3)***

2.2.1 *Mål*

Främja ökat nationellt egenansvar, överenskommelser och genomförande av skyldigheterna enligt artikel 6.3 och ökat samarbete och bistånd (artikel 6) med beaktande av utvecklingsagendan för 2030 samt öppenhet och informationsutbyte enligt artikel 7, bland annat genom tillämpning av relevant bästa praxis och åtgärder i Siem Reap–Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

2.2.2 *Resultat*

— Vad gäller myndigheter av relevans för artikel 6.3:

— Utarbeta eller förbättra planer för stöd till offer/personer med funktionsnedsättning med specifika, mätbara, realistiska och tidsbundna mål.

— Öka de nationella synergierna med insatser inom ramen för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning samt andra nationella ramar.

([1]) Afghanistan, Angola, Argentina, Bosnien och Hercegovina, Burkina Faso, Colombia, Cypern, Demokratiska republiken Kongo, Ecuador, Eritrea, Etiopien, Guinea-Bissau, Irak, Jemen, Kambodja, Kroatien, Mauretanien, Mali, Niger, Nigeria, Oman, Peru, Senegal, Serbien, Somalia, Sri Lanka, staten Palestina, Sudan, Sydsudan, Tadzjikistan, Tchad, Thailand, Turkiet, Ukraina och Zimbabwe.

— Främja behovet av rehabilitering, psykosocialt stöd eller ”peer-to-peer”-baserat stöd och en centraliserad databas.

— Stärka och vidareutveckla kapaciteten hos personer som överlevt minor och/eller de organisationer som företräder dem.

— Utbildning om/förbättra förståelsen för genomförandet av bästa praxis och andra relevanta åtgärder i handlingsplanen från Siem Reap-Angkor 2025–2029.

— Vad gäller myndigheter av relevans för artikel 6:

— Öka partnerskapen och samarbetet (internationellt, regionalt, trepartssamarbete, syd-syd-samarbete och/eller med organisationer i det civila samhället samt sektorsövergripande).

— Öka de stödmottagande samhällenas kapacitet och meningsfulla deltagande.

— Vad gäller myndigheter av relevans för artikel 7:

— Öka insynen genom att i god tid lämna in kvalitetsrapporter.

— Förbättra informationsutbytet med berörda parter genom diskussioner inom ramen för nationella och/eller regionala dialoger.

2.2.3 *Mottagare*

— De över 30 konventionsstater [2] som har rapporterat om minoffer på territorium som omfattas av deras jurisdiktion eller kontroll samt personer som arbetar med rättigheter för personer med funktionsnedsättning som arbetar i dessa konventionsstater.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män som har fallit offer för minor och andra explosiva lämningar från krig och/eller drabbade samhällen.

2.2.4 *Verksamhet*

Mottagarstater får antingen anmäla intresse eller utses att stå värd för nationell eller regional verksamhet. Oavsett vilket skulle processen dra nytta av bidrag från kommittén för hjälp till offer. Dialoger skulle organiseras och underlättas gemensamt av enheten för stöd till genomförande och mottagarstaten. I den samarbetsanda som har varit en hörnsten i konventionen och åtgärden kommer berörda stater, internationella och icke-statliga organisationer att rådfrågas och/eller involveras i verksamheten. Detta skulle också gälla när mottagarstaten deltar i en ”koalition” mellan länder eller partnerskap med Europeiska unionen eller medlemsstaterna.

— En (1) global konferens – den fjärde konferensen, unik i sitt slag, som gynnar *konventionsgemenskapen* och andra

Upp till tre (3) nationella eller regionala dialoger med berörda parter

— Upp till två (2) expertmöten om hjälp till offer

— Upp till tre (3) uppföljande stödåtgärder/stödverksamheter

Uppföljningsåtgärder kan vidtas som svar på rekommendationer som härrör från dialogerna, kommitténs iakttagelser och/eller relevanta beslut av konventionsstaterna, eller för att bättre anpassa insatserna för hjälp till offer till de insatser som görs för att uppfylla skyldigheterna enligt konventionen.

2.3 ***Främjande av och anslutning till konventionen och dess norm***

2.3.1 *Mål*

Främja anslutning till och överenskommelser om konventionen och dess normer på hög och teknisk nivå i stater som inte är parter i konventionen.

[2] Afghanistan, Albanien, Algeriet, Angola, Bosnien och Hercegovina, Burundi, Chile, Colombia, Demokratiska republiken Kongo, El Salvador, Eritrea, Etiopien, Guinea-Bissau, Irak, Jemen, Jordanien, Kambodja, Kroatien, Mauretanien, Moçambique, Nicaragua, Niger, Nigeria, Palestina, Peru, Senegal, Serbien, Somalia, Sri Lanka, Sudan, Sydsudan, Tadzjikistan, Tchad, Thailand, Turkiet, Uganda, Ukraina och Zimbabwe.

2.3.2 *Resultat*

— Ökad medvetenhet om konventionen och dess normer hos diplomater på hög nivå och/eller tjänstemän i stater som inte är parter i konventionen.

— Ökad förståelse av det stöd som teknokrater har tillgång till för anslutning.

— Närmanden antingen genom moratorium eller FN:s generalförsamlings röstningsprotokoll vad avser stater som inte är parter i konventionen.

— Förbättrat/nytt engagemang för konventionen från stater som inte är parter.

— Förnyat engagemang från konventionens berörda parter för universalisering i enlighet med handlingsplanen.

2.3.3 *Stödmottagare och mål*

— De över 30 stater som ännu inte har ratificerat, godkänt, accepterat eller anslutit sig till konventionen.

— Konventionsstater samt internationella och icke-statliga organisationer som deltar i ansträngningar för att främja en universalisering av konventionen.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män i stater där ett förbud mot minor införs.

2.3.4 *Verksamhet*

I detta syfte, och med bidrag från konventionens ordförande och i relevanta fall från den informella gruppen för universalisering, skulle projektet stödja högnivåinsatser och tekniska insatser för universalisering. I den samarbetsanda som har varit en hörnsten i konventionen och projektet kommer berörda stater och internationella organisationer att rådfrågas och/eller involveras i verksamheten. Detta skulle också gälla när mottagarstaten deltar i en ”koalition” mellan länder eller partnerskap med Europeiska unionen eller medlemsstaterna.

Verksamheten skulle kunna omfatta

— upp till två (2) högnivåuppdrag där konventionens särskilda sändebud och/eller ordförande eller annan statstjänsteman kan delta på hög nivå i stater som inte är konventionsparter, eller i möten på ambassadörsnivå vid Förenta nationernas högkvarter eller regionala högkvarter eller i en konventionsstat, beroende på vad som är relevant, eller,

— upp till två (2) nationella eller regionala diplomatiska eller tekniska möten med stater som inte är parter, eller,

— en kombination av ett möte på hög nivå och ett tekniskt möte.

Uppföljningsåtgärder – inbegripet sponsring av relevanta tjänstemän från målländerna för att delta i konventionsmöten – kan vidtas som svar på rekommendationer som härrör från universaliseringsuppdragen, ordförandens observationer, informella och/eller nationella gruppstrategier och/eller relevanta beslut av konventionsstaterna.

2.4 ***Överensstämmelse med artikel 3, bland annat genom främjande av samarbete och bistånd***

2.4.1 *Mål*

Främja genomförandet av artikel 3, artikel 7 och artikel 8 (efterlevnad) genom att främja att bibehållna antipersonella minor används som avsett, förstörs eller att man överväger alternativ till dessa minor i enlighet med Siem Reap–Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

2.4.2 *Resultat*

Konventionsstater:

— Öka efterlevnaden till följd av en ökad förståelse av skyldigheter enligt artikel 3.

— Ökad transparens och rapportering genom årsrapporter och årsredovisningar.

— Minska antalet minor som bibehålls till följd av interventionen.

— Förnya samarbetet för att antingen undersöka alternativ till skarpa antipersonella minor eller förstöra bibehållna minor.

2.4.3 *Mottagare*

— De fler än 60 konventionsstaterna med artikel 3-åtaganden och personal med ansvar för dessa minor.

— Konventionsstater som vill tillhandahålla samarbete och bistånd i detta avseende.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män i stater där bibehållna antipersonella minor förstörs.

2.4.4 *Verksamhet*

Mottagarstater får antingen anmäla intresse eller utses att stå värd för eller delta i verksamhet. Oavsett vilket ska processen dra nytta av bidrag från konventionens ordförande och kommittén för samarbete för efterlevnad.

Verksamheten skulle organiseras och underlättas gemensamt av enheten för stöd till genomförande och mottagar- eller värdstaten. I den samarbetsanda som har varit en hörnsten i konventionen och projektet kommer berörda stater, internationella och icke-statliga organisationer att rådfrågas och/eller involveras i verksamheten. Detta skulle också gälla när mottagarstaten deltar i en ”koalition” mellan länder eller partnerskap med Europeiska unionen eller medlemsstaterna.

Verksamheten skulle kunna omfatta

— upp till en (1) regional, nationell, onlinebaserad teknisk workshop eller nationellt stöd

— upp till en (1) uppföljningsåtgärd – inbegripet sponsring av relevanta tjänstemän från målländerna för deltagande i konventionsmöten eller till andra konventionsstater för vidare undersökning av teknik eller av experters besök till dessa stater.

Uppföljning kan göras som svar på rekommendationer som härrör från slutsatserna från workshoppen, ordförandens iakttagelser och/eller relevanta beslut av konventionsstaterna.

2.5 ***Främjande av genomförandet av nationell lagstiftning enligt artikel 9***

2.5.1 *Mål*

Främja efterlevnaden av artikel 9 genom att främja information och stöd för nationell lagstiftning som förbjuder all verksamhet som är förbjuden för en konventionsstat och som utförs av någon person eller på territorium under dess jurisdiktion eller kontroll. Stödja konventionsstaterna i genomförandet av deras åtagande enligt artikel 9 och rapportera enligt artikel 7 om de åtgärder som vidtagits i enlighet med Siem Reap–Angkor-handlingsplanen 2025–2029.

2.5.2 *Resultat*

— Ökad efterlevnad av skyldigheterna enligt artikel 9 av konventionsstater som inte har fastställt nationella genomförandeåtgärder eller inte rapporterat att de anser att befintlig lagstiftning är tillräcklig.

— Ökad öppenhet och rapportering genom årsrapporter och uttalanden från konventionsstater.

— Förnyat samarbete mellan konventionsstaterna eller med organisationer för att undersöka efterlevnaden.

2.5.3 *Mottagare*

— De fler än 40 konventionsstaterna med återstående skyldigheter enligt artikel 9 ([3]) och personal med ansvar för dessa lagar.

— Konventionsstater som vill tillhandahålla samarbete och bistånd i detta avseende.

— Kvinnor, flickor, pojkar och män i stater med tillräcklig lagstiftning.

([3]) Antigua och Barbuda, Bahamas, Bangladesh, Barbados, Benin, Bolivia, Botswana, Brunei Darussalam, Dominica, Dominikanska republiken, Ecuador, Ekvatorialguinea, Eswatini, Gabon, Gambia, Ghana, Grenada, Guinea, Haiti, Jamaica, Kamerun, Kap Verde, Kongo, Liberia, Madagaskar, Malawi, Maldiverna, Nauru, Nigeria, Palau, Rwanda, Saint Lucia, San Marino, São Tomé och Príncipe, Sierra Leone, Salomonöarna, Somalia, Surinam, Sydsudan, Togo, Turkmenistan, Tuvalu, Uganda, Uruguay och Vanuatu.

2.5.4 *Verksamhet*

Mottagarstaterna får antingen anmäla intresse eller utses att stå värd för en nationell workshop. Oavsett vilket ska processen dra nytta av bidrag från konventionens ordförande och kommittén för samarbete för efterlevnad. Verksamheten skulle organiseras och underlättas gemensamt av enheten för stöd till genomförande och mottagar- eller värdstaten. I den samarbetsanda som har varit en hörnsten i konventionen och projektet kommer berörda stater, internationella och icke-statliga organisationer (t.ex. Internationella rödakorskommittén) att rådfrågas och/eller involveras i verksamheten.

Verksamheten skulle kunna omfatta

— upp till en (1) regional, nationell, eller onlinebaserad teknisk workshop

— upp till en (1) uppföljande stödåtgärd

Uppföljningsåtgärder – inbegripet sponsring av relevanta tjänstemän från målländerna för att delta i konventionsmöten och delta i diskussioner om frågor som rör artikel 9 eller av internationella experters besök till dessa stater – kan genomföras som svar på rekommendationer som härrör från slutsatserna från workshoppen, ordförandens observationer och/eller relevanta beslut av konventionsstaterna.

2.6 ***Att visa unionens och medlemsstaternas engagemang för konventionen***

2.6.1 *Mål*

Främja konventionen och lyfta fram Europeiska unionens och dess medlemsstaters bidrag till dess genomförande.

2.6.2 *Resultat*

— En positivare inställning till Europeiska unionens och dess medlemsstaters roll från konventions- och minåtgärdsgemenskapens sida.

— Ökad medvetenhet om konventionen bland allmänheten.

2.6.3 *Stödmottagare och mål*

— De fler än 190 FN-medlemsstaterna, inklusive de 164 stater som är parter i konventionen

— Europeiska unionens delegationer och strukturer, stater, internationella och icke-statliga organisationer och allmänheten på platser där verksamheten äger rum

2.6.4 *Verksamhet*

I enlighet med tidigare EU-projekt åtar sig enheten för stöd till genomförande att lyfta fram unionens och dess medlemsstaters roll i konventionsgemenskapen och i mottagar- och målstaterna. I detta syfte och inom ramen för kommunikations- och synlighetsplanen kommer enheten att anordna följande verksamheter:

— Upp till två (2) aktiviteter med hög synlighet eller pr-aktiviteter.

— Upp till fyra (4) genomgångar – t.ex. lansering och/eller avslutande av projektet samt årliga genomgångar under genomförandefasen.